

Verneda prop de la riera del Congost

Clixé Segarra

Somni de Primavera

FRAGMENT

UNA VENEDORA DE FLORS

Comprin flors d'aquest matí,
que són fresques i flairoses!

(Passen dues noies)

PRIMERA NOIA

Si trobessim pel camí
aquell jove que ens seguí!

LA VENEDORA

Comprin flors, que són formoses!

SEGONA NOIA

El ramell que compraré
prou serà una meravella;
i en mon pit l'ostentaré,
perquè sigui, jo, donzella
d'entre totes la més bella.

PRIMERA NOIA

Eixes flors, en el teu pit,
brillaran com una albada,
i amb la fe del cor ardit
podràs viure enamorada.

SEGONA NOIA

Tots aquells que passaran
per ma vora, fent sa via,
somrient em miraran
i en veu baixa resaran
l'oració de l'alegria.

Comprendran que viu em mi
la il·lusió de juvenesa
que m'emmena per bon fi;
i, en pensà en aquest matí,
sentiran nova dolcesa.

«Era en temps primaverals...»
dirà algú, sabent amar-me.
I, enllaçant el goig real
amb la fe de l'ideal,
tornarà: «Va enamorar-me.

Duïa roses en pomell
i mostrava alegre cara...»
I al record, que no fa vell,
sempre jove em veurà ell,
amb les flors que porto ara.

Poc a poc, jo hauré finit,
com les flors tot just descloses
que fan gala en el meu pit.
Més, ma vida hauran sentit,
com la flaire de les roses.

PLÀCID VIDAL

Ibsen i la joventut

A Enric Ibsen una vegada li preguntaren, quan sortia de presenciar l'estrena d'una de les seves peces teatrals, quin significat, quin abast artístic, filosòfic i social tenia la seva obra. A la qual cosa el gran dramaturg respongué: «Demà sortirà la crítica de Jordi Brandés i ell m'explicarà a mi i us explicarà a vosaltres què és el que jo he volgut dir amb la meua obra.»

La tasca de l'alta crítica és aquesta: posar de relleu i interpretar el sentit d'una obra literària fins en els caires, en les modalitats, que han escapat a la consciència del propi autor. Aquest produeix la seva obra en un estat d'ingenuïtat creadora. És el camp fèrtil, viu, on neix la força artística. El crític n'esbrina les conseqüències; obra la severitat de la reflexió; estudia l'efecte produït. Per això cal una mena de simpatia per l'obra: no és possible cap comprensió vertadera sense un afecte cordial. La imparcialitat freda és ineficient i negativa: les bones crítiques gairebé sempre són entusiastes. Una obra que no agradi no pot suscitar una bona crítica.

Enric Ibsen va tenir un orientador comprensiu en Jordi Brandés. El gran crític danès el va animar en la seva joventut, quan les seves obres eren be-fades pels crítics mediocres i rebutjades pels empresaris de teatre. Ell l'aconsellà i li enfortí la confiança en si mateix.

La joventut cal alentar-la. Oposar-li la contrarietat, pot malmenar certes aptituds incipients. Però quan la infatuïtat arrela en la joventut també cal combatre-la. La mediocritat de vegades també sura llargament, degut a que no ha estat denunciada a temps. Però és preferible això, a que siguin anorreades en néixer facultats positives.

JAUME TÉRMENS

Profètica

Un temps vindrà
que l'esguard els espais travessarà
l'enllà veient
i ja el no-més-enllà no comprenent.
Llavors nous ulls
llegiran, en nous llibres, millors fulls,
i, mai tancats,
contemplaran sens vel les veritats.

Un temps vindrà
que sons nous nova oïda percebrà:
per noves vies
hom fruitirà inefables harmonies:
llavors barrada
ja no serà l'orella a la cantada
que les estrelles
ritmen en llur camí de meravelles.

Un temps vindrà
que un nou olfacte altres sentors rebrà
d'altres jardins
als humans closos ara per alts fins.
Flors de virtut,
l'aire emplenant de perennal salut,
amb llurs olors
faran fugir del vici les fetors.

Un temps vindrà
que el Paradís als homes s'obrirà:
de fruita seva
podran sadollar l'ànima sens treva,
i, d'aquella hora,
cap àngel guardià no el traurà fora:
ja merescuda,
la fruita els donarà la benvinguda.

En remots temps
l'Infinit hom veurà i tocarà ensems.
El toc diví
no serà, però, el terme del camí:
després... després...
Amb els ulls d'ara no albirem res més:
de més enllà,
qui, de nosaltres, pot profetitzà?...
Un temps vindrà!!

E. GUANYAVENTS